

WIF Box

โลกหมุนไป
ด้วยความฝันของนักพัฒนา

WIF Box ตู้หยอดเหรียญ

กระจาย Wi-Fi

ตู้หยอดเหรียญที่ให้บริการสัญญาณ Wi-Fi ในที่สาธารณะ สำหรับผู้ที่ต้องการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตแต่ไม่ได้สมัคร 3G บนเครือข่ายมือถือ หรือสมัครแล้ว แต่สัญญาณอินเทอร์เน็ตจากผู้ให้บริการไม่มีความเสถียร เพียงหยอดเหรียญ รับรหัสผ่านทาง SMS ก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้เลย

ผู้พัฒนา : นายณัฐนน แก้วเสมอตา (พีท) , นายวรปรัชญ์ อัดไพญ้อย (อาร์ท) ,

นายธนพล แดงสมบูรณ์ (อัน)

ชั้นปีที่ 4 คณะวิศวกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

ในยุคที่ทุกสิ่งทุกอย่างถูกเคลื่อนย้ายจากโลก

จริงไปไว้ในโลกอินเทอร์เน็ต ผู้คนในยุคปัจจุบันสามารถทำธุรกิจ จัดการธุรกรรมทางการเงิน บริโภคสินค้าหรือสื่อบันเทิงนานาได้สะดวกสบายกว่าโลกจริง ทำให้ถึงวันนี้เราไม่อาจปฏิเสธว่า สัญญาณอินเทอร์เน็ตคือสิ่งที่ขับเคลื่อนให้โลกหมุนไป

กระนั้นด้วยข้อจำกัดทางทุนทรัพย์ หรือความเสถียรของสัญญาณจากผู้ให้บริการ ก็ทำให้มีผู้คนจำนวนไม่น้อยไม่สามารถเข้าถึงบริการสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีอยู่ได้ ซึ่งอาจส่งผลให้กลุ่มคนเหล่านั้นเสียโอกาสหลายๆ ประการ

แต่ ณ วันนี้ปัญหานั้นกำลังจะหมดไป ด้วยนวัตกรรมของ 3 หน่อจากร่วมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ‘พีท-อาร์ท-อิน’ ที่ชื่อ WIF BOX ตู้หยอดเหรียญกระจาย Wi-Fi

“โปรดัคส์นี้ทำมาเพื่อให้คนเข้าถึง
อินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้นครับ คือบริการ
Wi-Fi ในพื้นที่สาธารณะ อย่างผม
ต้องการใช้อินเทอร์เน็ตแค่ 1-2 ชั่วโมง
ก็สามารถมาใช้ได้”

ต้นทางและสร้างทีม

3 หนุ่ม พีท-อาร์ท-อัน มีความสนใจด้านคอมพิวเตอร์มาตั้งแต่เด็ก เห็นได้จากคำพูดของพีทที่บอกว่าคอมพิวเตอร์คือสิ่งเดียวที่เขาทำได้ดีที่สุด ไม่ต่างกับอาร์ทที่ใจรักถึงขนาดช่วงมัธยมปลายเก็บเงินเดินทางจากขอนแก่นบ้านเกิดมาเรียนวิธีซ่อมคอมพิวเตอร์ที่พันทิพย์ และหารายได้ระหว่างเรียนด้วยการรับซ่อมและลงวินโดวส์ เช่นเดียวกับอันที่สนใจทางด้านศิลปะ และต่อยอดมาถึงการทำคอมพิวเตอร์กราฟิกเมื่อโตขึ้น จนกระทั่งทั้งสามได้มาพบกันในวันมหาวิทยาลัย และมีภารกิจต้องทำโครงการจบการศึกษา ด้วยความสามารถที่แตกต่างกัน ทำให้ทั้งสามตัดสินใจมาร่วมทีมกัน เพื่อให้ความสามารถที่แต่ละคนมี ช่วยเกื้อหนุนและส่งเสริมซึ่งกันและกัน

“จุดเริ่มต้นคืออยากทำโปรเจกจบครบ ตอนแรกคิดหลายอย่างมาก แต่ถึงที่สุดแล้วเราอยากทำงานแล้วมีความสุขกับงาน จึงตั้งใจว่าจะงานอะไรที่จะทำให้เราทั้ง 3 คนแสดงศักยภาพของตัวเองออกมาได้มากที่สุด” พีทเล่าถึงความเป็้็นมา

ในทีมนั้น พีทถนัดด้านการเขียนโปรแกรม อาร์ทถนัดด้านเน็ตเวิร์ค ขณะที่อันชอบด้านกราฟิก ซึ่งระหว่างที่กำลังหาหัวข้อของโครงการอยู่นั้นเอง พีทก็ได้แรงบันดาลใจจากปัญหาที่ประสบกับตัวเองเวลาที่ต้องการจะท่องโลกอินเทอร์เน็ตแต่ไม่มีสัญญาณ Wi-Fi ให้ใช้

“ผมเป็นคนที่ไม่สมัคร 3G ครับ ดังนั้นเวลาไปอยู่ในที่ที่ไม่มี Wi-Fi ให้ใช้ อย่งไปรรถกลับบ้านที่หมอชิต ผมก็จะติดต่อใครไม่ได้ หาข้อมูลเส้นทางหรือตารางเดินรถไม่ได้ เพราะเดี๋ยวนี้ออมูลพวกนี้มันอยู่บนโลกออนไลน์” พีทกล่าว ก่อนผายมือไปยัง WIF Box ที่พวกเขาพร้อมพลังกันสร้างขึ้น

WIF Box คือตู้หยอดเหรียญกระจาย Wi-Fi ที่ออกแบบมาเพื่อให้บริการสัญญาณ Wi-Fi ในสถานที่สาธารณะ เช่น ร้านกาแฟ สถานที่ขนส่ง ฯลฯ สำหรับผู้ที่ต้องการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต แต่ไม่ได้สมัคร 3G บนเครือข่ายมือถือหรือสมัครแล้วแต่สัญญาณอินเทอร์เน็ตจากผู้ให้บริการไม่มีความเสถียร ก็สามารถมาใช้บริการ WIF Box เพียงหยอดเหรียญ รับรหัสผ่านทาง SMS ของโทรศัพท์มือถือ ก็สามารถเล่นอินเทอร์เน็ตตามระยะเวลาที่กำหนดได้

“โปรดัคส์นี้ทำมาเพื่อให้คนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้นครับ คือบริการ Wi-Fi ในพื้นที่สาธารณะ อย่างผมต้องการใช้อินเทอร์เน็ตแค่ 1-2 ชั่วโมง ก็สามารถใช้ได้” พิทอธิบาย

“ผมอยากทำงานที่ทุกคนทำแล้วมีความสุข ไม่ใช่งานที่ทำ
เพื่อให้เรียนจบแล้วก็ทิ้ง...งานนี้ทุกคนมีความสุข
จึงอยากทำต่อไปเรื่อย ๆ
อยากให้เกิดเป็นโปรดักส์ขึ้นมาจริง ๆ”

จากโครงการสู่การประกวด

3 หนุ่มแบ่งงานกันทำตามความถนัด และแยกทำงานในส่วนของตน โดยจะมีการประชุมทีมนั้นเป็นระยะ เพื่อติดตามความก้าวหน้าของผลงานและแบ่งงาน

“ซึ่งนั่นคือปัญหาครับ” อาร์ทเล่าพลางหัวเราะ “เรามีปัญหาเรื่องเวลา การนัดมาเจอกันมันยากมาก ส่วนมากจึงคุยโทรศัพท์กัน แบ่งว่าใครทำส่วนนี้ ส่วนนั้น คุยกันเรื่อยๆ เพื่อตามงาน”

อย่างไรก็ตาม ด้วยความร่วมมือแรงร่วมมือกัน ทำให้สุดท้าย WIF Box ในฐานะโครงการจบการศึกษาก็สำเร็จลุล่วงลง แต่ 3 หนุ่มไม่หยุดอยู่แค่นั้น ตัดสินใจส่งผลงานเข้าประกวดโครงการแข่งขันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 (National Software Contest : NSC 2015) และสามารถฝ่าฟันเข้ามาถึงรอบชิงชนะเลิศ

“ตอนแข่ง NSC เราพัฒนาผลงานไปถึงขั้นที่มีคนมาหยุดดูเหรียญแล้วได้รหัส Wi-Fi ได้แล้วครับ แต่หน้าจอรึยบมาก แล้วเคสก็ใช้เป็นแค่กล่องกระดาษ เอกาล่องลงมาประกบกัน แล้วทำหน้าจอสไลด์แค่นั้น” อันเล่าถึงผลงานด้วยรอยยิ้ม

จากเพียงแคโครงการ ต่อยอดมาสู่ผลงานประกวดระดับประเทศ และด้วยอยากเห็นผลงานที่พวกตนสร้างขึ้นได้ต่อยอดไปถึงขั้นเป็นผลิตภัณฑ์ในธุรกิจจริงได้ ทั้งสามจึงไม่ลังเล สมัครเข้าร่วมโครงการต่อกล้าให้เติบโต ปี 3 ทันทีที่ได้เห็นข่าวคราว

“ผมอยากทำงานที่ทุกคนทำแล้วมีความสุขครับ และไม่ใช่งานที่ทำเพื่อให้เรียนจบแล้วก็ทิ้ง ผมไม่ชอบให้งานเป็นอย่างนั้น งานนี้ทุกคนมีความสุข จึงอยากทำต่อไปเรื่อยๆ อยากให้เกิดเป็นโปรดักส์ขึ้นมาจริงๆ” พีที่ยิ้มที่ท้ายประโยค

“ถือเป็นความผิดพลาดของเรา...
ที่ออกแบบอุปกรณ์
ตามความต้องการของเรา
แต่ไม่ได้ตามลูกค้า”

พัฒนาผลงาน จากฐานผู้ใช้

อีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ 3 หนุ่มตัดสินใจเข้าโครงการต่อกล้าฯ ก็คือ การที่จะได้รู้จักคนมากขึ้น ทั้งรุ่นพี่รุ่นน้องร่วมค่าย รวมไปถึงบุคลากรและผู้คนทั่วไปในสายงานด้านไอที

“ได้ไปเข้าค่ายครับ ได้เจอคนมากหน้าหลายตา ได้เห็นรูปแบบการทำงานของแต่ละคน ที่ไม่ใช่แค่ภายในมหาวิทยาลัย” อ้นกล่าว

และมากกว่านั้น คือ ความรู้ในการพัฒนาผลงาน โดยเฉพาะการออกแบบการใช้งานให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายผู้ใช้งานของเรา (User Experience: UX) และการออกแบบอินเทอร์เฟซ หน้าจอที่ติดต่อกับผู้ใช้ (User Interface: UI) ที่ต้องเชื่อมโยงกับการวิเคราะห์การตลาดและผู้ใช้งาน

“ไปเข้าค่ายได้ความรู้เรื่องการตลาดเยอะมากครับ ว่าเราควรกำหนดรูปแบบของงานให้ออกมาในทิศทางไหน ซึ่งมันต้องเชื่อมโยงถึงการวิเคราะห์ตลาด ลงเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้ใช้จริง” อาร์ทกล่าว

ด้วยความมุ่งหมายที่อยากให้ผู้ใช้บริโภคเข้าถึงผลงานได้มากที่สุด การออกแบบ User Interface ให้ใช้งานง่าย จึงเป็นแนวทางที่ทั้งสามเห็นตรงกัน “เรามองว่าในโปรแกรมเราควรมีอะไรบ้าง ให้ดูเราใช้ง่าย และตอบสนองผู้ใช้จริงๆ” พีทกล่าว

“ตอนแรกๆ เราปรับรูปแบบหน้าจอ และการทำงานใส่แผนกระดาษ ไปให้ผู้ใช้ทดลองดูเพื่อเก็บข้อมูล ซึ่งช่วยให้ประหยัดงบได้มาก นอกจากนี้เราก็ไปคุยกับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะเจ้าของร้านกาแฟครับ ว่าตอนนี้เขาใช้ Wi-Fi อะไรอยู่ ลูกค้ามาขอใช้ Wi-Fi เยอะไหม ซึ่งก็ทำให้ได้แนวทางการพัฒนามาเยอะครับ” อ้นกล่าว

แน่นอนว่าแนวทางนั้นก็ตั้งอยู่บนฐานความต้องการของผู้ใช้เป็นสำคัญ

“ถือเป็นความผิดพลาดของเราเลยครับ ที่ออกแบบอุปกรณ์ตามความต้องการของเรา แต่ไม่ได้ถามลูกค้า คือเราอย่าเอาตัวเองเป็นที่ตั้ง ต้องฟังคนอื่นด้วย และไม่ใช่แค่ลูกค้า แต่คือต้องฟังทีมเราเองด้วย” อ้นกล่าว

“การทำงานนี้ ทำให้ผมมองเห็นการมองระบบวางแผนงาน แล้วก็เดินไปตามขั้นตอนที่วางไว้ อย่างก้าวกระโดด คือก้าวกระโดดข้ามมันไปได้ดีก็ดีเลย แต่ถ้าไม่ก็ตกเจ็บกว่าเดิม”

พัฒนาตัวตน บนฐานของการเรียนรู้

ตลอดช่วงเวลาของการพัฒนาผลงาน นอกจากได้เรียนรู้การพัฒนาผลงานบนฐานความต้องการของผู้ใช้แล้ว การเรียนรู้เรื่องการทำงานเป็นทีมก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที 3 หนุ่มได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง ผลที่ได้คืออัตราที่ลดลงและใจที่เปิดกว้างขึ้น

“งานแบบนี้ต้องถามผู้บริโภคว่ามีอะไรที่ต้องปรับปรุงใหม่ ถ้ามีแล้วเราคิดว่ามันไม่ใช่ ก็อาจเก็บไว้ปรับปรุงต่อไป ถ้าเปลี่ยนแล้วมันดีขึ้น เราก็เปลี่ยน ตั้งแต่ช่วงพัฒนางานมาก็รู้สึกว่ามีอีกตัวเองลดน้อยลง” อันกล่าวด้วยรอยยิ้ม

“หรือยกตัวอย่าง เมื่อก่อนเวลาคุยงาน พี่จะบอกว่า เซฟเวอร์มันต้องทำงานแบบนี้ได้นะ ให้ผมไปหาวิธีมา อีก 3 วันของงาน ผมก็กดดัน (ยิ้ม) แต่พอมองอีกด้านหนึ่ง กว่าเขาจะไปหาวิธีมาได้ว่าต้องทำอย่างนี้ เพื่อให้ระบบมันดีขึ้น มันก็ใช้เวลา เราก็เริ่มเข้าใจมากขึ้น คุยกันให้มากขึ้น ผมก็ลดอีโก้ตัวเองลง ไปดูเรื่องการเขียนโปรแกรมมากขึ้น พี่ก็ให้ผมสอนเรื่องเซฟเวอร์เพื่อที่จะสนับสนุนงานกันมากขึ้น ถือว่าทุกคนยอมลดลงเพื่อให้งานมันดีขึ้นครับ” อาร์ทเล่าถึงความเปลี่ยนแปลงของทีม

รวมไปถึงอีกสิ่งหนึ่ง นั่นคือ การคิดวางแผนงานอย่างเป็นระบบ

“ตั้งแต่เข้าร่วมโครงการมา ผมมองการทำงานเป็นระบบมากขึ้นครับ เราจะไปโดยที่ไม่ได้วางแผนไม่ได้ การทำงานนี้ทำให้ผมมองเห็นการมองระบบ วางแผนงาน แล้วก็เดินไปตามขั้นตอนที่วางไว้ อย่างก้าวกระโดดคือก้าวกระโดดถ้ามันไปได้ก็ดีเลย แต่ถ้าไม่ ก็ตกเจ็บกว่าเดิม” อันกล่าวพร้อมรอยยิ้ม

“ถึงตรงนี้ ในโลกธุรกิจมันก็ยังไม่พอ
อะไรไม่ได้ เป้าหมายของเราตอน
นี้จึงคือทำต่อไปให้ดีที่สุด”

ก้าวต่อไปของงานและชีวิต

จากการสำรวจความต้องการของผู้ใช้ และคำแนะนำจากทีมโค้ช ทำให้ 3 หนุ่มได้แนวทางในการพัฒนาผลงานให้ก้าวหน้ามากขึ้น โดยนอกจากการออกแบบเคสหรือตัวตู้ให้สวยงามน่าใช้แล้ว ทีมก็กำลังมุ่งเน้นไปที่การพัฒนา User Experience ของระบบเน็ตเวิร์ค ให้ระบบมีความเสถียร สามารถรองรับการใช้งานของผู้ใช้ โดยกำหนดไว้ที่ให้ผู้ใช้งาน 50 คนใช้งานสัญญาณ Wi-Fi ได้โดยไม่ติดขัดและระบบไม่ล่ม

“เป็นโจทย์ที่ท้าทายมากครับ ว่าทำอย่างไรให้คน 50 คนเล่นเฟซบุ๊กพร้อมกันแล้วระบบไม่ล่ม เป็นส่วนหนึ่งของ UX ของระบบเน็ตเวิร์คที่ค่อนข้างยากพอสมควร เพราะผมจะรู้ได้อย่างไรว่าใครจะเล่นเฟซบุ๊กหรือเล่นยูทูป แต่ผมต้องทำให้เซิร์ฟเวอร์ผมรู้ นั่นคือจุดที่ยาก” อาร์ทกล่าว

กับอีกประเด็นคือการพัฒนาระบบให้สามารถออกรับยื่นรายงานยอดขายได้ในรอบหนึ่งๆ มีผู้เข้ามาใช้บริการกี่คน เพื่อตอบโจทย์กลุ่มผู้ใช้อีกส่วนหนึ่งที่เป็นเจ้าของร้านค้าแฟ โรงแรม หรือนักลงทุน ซึ่งเป็นแผนธุรกิจหลักของทีม ที่ต้องการขายระบบพร้อมอุปกรณ์ให้แก่ผู้ที่สนใจซื้อไปลงทุน โดยทีมพร้อมบริการด้านการบำรุงรักษา

“เป็นแนวทางธุรกิจในอนาคตครับ ที่จะขายทั้งระบบและอุปกรณ์เป็นชุดๆ ไป แต่ถึงตรงนี้ในโลกธุรกิจมันก็ยังพูดอะไรไม่ได้ เป้าหมายของเราตอนนี้จึงคือทำต่อไปให้ดีที่สุดครับ” พีทกล่าว

ในยุคที่โลกหมุนไปด้วย Wi-Fi ชายหนุ่ม 3 คนเข้าใจถึงความจริงข้อนี้ และแม้พวกเขาจะมีความฝันในอนาคตที่ไกลออกไปแตกต่างกัน อย่างอันที่อยากกลับไปทำไร่เลี้ยงสัตว์ ขณะที่อาร์ทอยากเป็นวิศวกรตามรอยคุณพ่อ ส่วนพีทอาจไม่จำกัดตัวอยู่แค่ในแวดวงคอมพิวเตอร์ แต่หาค้นหาแรงบันดาลใจไปเรื่อยๆ

แต่หากถามถึงความผันระยะสั้นของพวกเขาในวันนี้ ทั้งสามตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า อยากรพัฒนาผลงาน WIF Box นี้ไปจนสุดทาง ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองผู้บริโภค และขับเคลื่อนโลกให้หมุนต่อไปได้อย่างไม่สะดุด

ถึงตรงนี้ บทสนทนาของ 3 หนุ่มได้บอกกับเราว่า นวัตกรรมอาจไม่ใช่สิ่งที่หมุนโลกไปข้างหน้า หากแต่คือความฝันของนักพัฒนานั้นต่างหาก ที่เป็นกลไกสำคัญจนเกิดนวัตกรรมขึ้นมา

ฉันใดก็ฉันนั้น ถึงที่สุดแล้ว โลกอาจไม่ได้หมุนไปด้วย Wi-Fi แต่หมุนไปด้วยความฝันของนักพัฒนาอย่าง พีท-อาร์ท-อันนี่เอง

